

Finansowy zamach stanu

Bez wyborów
bankierzy
zajmują miejsce
szefów rządów

Na zdjęciu: trzech pacholków z banku Goldman Sachs: Mario Monti, Lukas Papademos i Mario Draghi

Jak pisał Louis Even, superwładza panuje nad rządami – władza tych, którzy kontrolują tworzenie pieniędzy w kraju. Nie ma znaczenia, który polityk znajduje się u władzy, jeśli władza tworzenia pieniędzy pozostaje w rękach prywatnych banków (przez zezwolenie im na pożyczanie pieniędzy na procent osobom indywidualnym, korporacjom i rządom), zamiast pozostawać w rękach samego społeczeństwa, do którego prawnie ona należy. Wtedy kraj nie będzie miał innego wyboru, jak pograżać się w coraz większym długi i kryzysie. Jesteśmy obecnie świadkami tego na całym świecie.

Louis Even pisał: „**Kto stoi ponad rządami? Bóg, odpowiedź. To prawda, chociaż wielu ludzi odmawia Mu pierwszeństwa. Istnieje jednak także ludzka władza, której żaden rząd, jak się wydaje, nie jest zdolny albo nie chce odmówić pierwszeństwa: władza twórców pieniądza**”. Mayer Amschel Rothschild (1744-1812), założyciel wielkiej bankierskiej dynastii i przodek obecnego zadłużającego systemu monetarnego, pod koniec XVIII wieku powiedział: „**Pozwólcie mi emitować i kontrolować pieniądze kraju, a ja nie dbam o to, kto tworzy jego prawa**”.

Międzynarodowi bankierzy wolą zwykle pozostawać w cieniu i działać poza sceną, mając pewność, że wybrani przez społeczeństwo politycy będą wypełniali ich rozkazy i utrzymywali ich monetarną władzę. Używają to albo przez finansowanie wyborów, albo stosując szantaż, groźby, przekupstwo i inne podobne metody.

Ostatnio ci międzynarodowi bankierzy poczynili olbrzymi krok naprzód. Zamiast umieszczania na stanowiskach pionków czy marionetek, sami dosłownie zajęli miejsce głów rządów, bez potrzeby organizowania wyborów. Żeby sfinalizować swój plan światowej dominacji, nie

podejmują oni żadnego ryzyka i nie zwracają sobie głowy pośrednikami: sami stają u władzy i nawet nie próbują tego ukrywać. Jest to prawdziwy finansowy zamach stanu, przynoszący korzyści międzynarodowym bankierom. Przedstawiamy tutaj ostatni przypadek trzech pacholków amerykańskiego banku Goldman Sachs, którzy zajęli strategiczne pozycje: Mario Draghiego, Loukasa Papademos i Mario Montiego.

Mario Draghi, który jest Włochem, posiada dyplom z ekonomii z Massachusetts Institute of Technology (MIT). Otrzymał on zadanie prywatyzacji włoskiego sektora w latach 1993-2001. Został prezesem Banku Włoch w 2006 r. W latach 2002-2006 był wiceprezesem Goldman Sachs w Europie, silnego banku amerykańskiego. W tym czasie bank ten pożyczył Grecji 300 milionów dolarów na pomoc w ukryciu jej deficytu, żeby została przyjęta do Unii Europejskiej. 1 listopada 2011 r. Draghi został prezesem Europejskiego Banku Centralnego (EBC). Jest on także członkiem Komisji Trójstronnej (zobacz ramkę) i klubu Bilderberg.

Loukas Papademos, Grek, posiadający także dyplom z Massachusetts Institute of Technology (MIT), był profesorem na amerykańskim uniwersytecie Columbia, zanim został konsultantem ekonomicznym banku Rezerwy Federalnej Bostonu. W latach 1994-2002 był prezesem

Banku Grecji. Stanowisko to zajmował, kiedy Grecja została „zakwalifikowana” do przyjęcia euro, dzięki sfałszowanej księgowości dokonanej przez Goldman Sachs. Był on także wiceprezesem Europejskiego Banku Centralnego.

10 listopada 2011 r. pod naciskiem Unii Europejskiej i grupy G 20, został mianowany na stanowisko premiera Grecji z poparciem dwóch najważniejszych partii w tym kraju. Jest on członkiem Komisji Trójstronnej. Odchodzący pre-

Mario Draghi (z lewej), nowy prezes Europejskiego Banku Centralnego i Jean-Claude Trichet, poprzedni prezes EBC

- mier George Papandreu oznajmił, że przeprowadzi referendum, w którym zapyta społeczeństwo, czy zgodzi się ono na drastyczne środki oszczędnościowe nałożone przez Unię Europejską i Międzynarodowy Fundusz Walutowy, co, chociaż bardzo demokratyczne, nie było do zaakceptowania przez międzynarodową finansjerę. Dwa dni po ogłoszeniu referendum Papandreu został zmuszony do ustąpienia. (Jak na ironię, Grecja zwana jest kolebką demokracji.)

16 listopada 2011 r. Mario Monti został bez wyborów premierem Włoch, zastępując Silvio Berlusconi. Monti posiada dyplom amerykańskiego uniwersytetu Yale. Studiował on struktury bankowe jako ustrój monopolu. W latach 1994-2004 był komisarzem Unii Europejskiej. Jest on również członkiem Komisji Trójstronnej i klubu Bilderberg. W 2005 r. został mianowany doradcą banku Goldman Sachs.

Poza tym, że Monti jest premierem, jest też ministrem gospodarki. Rząd Montiego składa się wyłącznie z technokratów. Corrado Passera, właściciel banku Intesa Sanpaolo, został na przykład ministrem infrastruktury i rozwoju ekonomicznego. Wśród 16 ministrów rządu włoskiego nie ma żadnego polityka. Dla Montiego ta nieobecność „łatwi wszelkie przeszkody w działaniach rządowych”. Ponieważ nie został on wybrany, nie musi za nic odpowiadać przed społeczeństwem. Czy to nie wspaniale? Nie można znaleźć bardziej oczywistej pogardy dla demokracji!

Bank Goldman Sachs posiada w Stanach Zjednoczonych przezwisko „rząd Sachsa”, ponieważ ma tak duży wpływ na rząd amerykański. Sekretarz skarbu w administracji prezydenta Clintona, Robert Rubin, który pomagał w finansowej deregulacji kraju, przyszedł z banku Goldman Sachs. Tak samo Hank Paulson, sekretarz skarbu w rządzie Busha juniora, który przeniósł do Stanów Zjednoczonych zle długi banków w czasie kryzysu finansowego.

Mark Carney, prezes Banku Kanady, przyszedł także z banku Goldman Sachs. 4 listopada 2011 r. został mianowany szefem komisji stabilizacji finansowej powołanej przez grupę G 20 do nadzoru i wprowadzenia zasad restrukturyzacji światowego sektora finansowego.

Żeby waluta europejska euro mogła funkcjonować właściwie, wszystkie kraje europejskie zostały zmuszone do ustanowienia wspólnego budżetu, co oznacza, że po-

rzuciły one resztki tego, co zostało z ich suwerenności. Jest to obiektywny cel od czasu utworzenia Unii Europejskiej: przede wszystkim była to unia ściśle handlowa (Wspólny Rynek albo Europejska Wspólnota Gospodarcza), przekształcona w Unię Europejską w 1993 r., gdzie wszystkie kraje członkowskie musiały zlikwidować cła graniczne i przekazać (niewybieralnym) technokratom z Komisji Europejskiej w Brukseli decyzje dotyczące polityki fiskalnej i monetarnej poszczególnych krajów. A w 1999 r. większość krajów członkowskich Unii Europejskiej zrezygnowała ze swojej narodowej waluty na rzecz wspólnej waluty euro. Jose Manuel Durao Barroso, przewodniczący Komisji Europejskiej, powiedział ostatnio:

„Przyszłość w Europie prowadzi przez większą integrację. Ten kryzys powoduje

przyspieszenie historii i musimy być dziś gotowi, by podjąć kroki, które były przewidziane tylko w przyszłości”.

Celem tego bankierskiego zamachu stanu jest wykorzystanie kryzysu zadłużenia euro jako narzędzia do utworzenia federalnego europejskiego superpaństwa, które przeniesie całą pozostałą kontrolę spraw narodowych do Brukseli. Globaliści już zaczęli ten proces, selekcionując dwóch niewybranych sługusów, zastępujących demokratycznie wybranych premierów Grecji i Włoch.

Wszyscy wiedzą, że Grecja nigdy nie zwróci swoich długów, ale dalej udziela się jej pożyczek, żeby coraz bardziej zadłużyć ten kraj. Wszystkie kraje europejskie upadną jak domino jeden po drugim pod ciężarem długów. **Upadnie nie tylko euro, ale także amerykański dolar, ponieważ Stany Zjednoczone posiadają rekordowy dług i skrajne ubóstwo.**

Według danych nowego spisu ludności USA, ogłoszonych 4 listopada 2011 r. wskaźnik najuboższych z ubogich Amerykanów wzrósł do rekordowego poziomu około 20, 5 miliona, albo 6,7% populacji Stanów Zjednoczonych. Są to ci, którzy znajdują się o 50% lub więcej poniżej oficjalnego poziomu ubóstwa. W 2010 r. najubożsi z ubogich byli to ci, których dochód nie przekraczał 5570 dolarów rocznie na jednego obywatela i 11 157 dolarów rocznie na czteroosobową rodzinę. Wielkość 6,7% jest najwyższa w okresie 35 lat, odkąd biuro spisu ludności (Census Bureau) prowadzi takie statystyki.

Dlaczego znaleźliśmy się w tym chaosie? Ponieważ rządy

Nowy premier Grecji Lukas Papademos

Mario Monti (z lewej), nowy premier Włoch, ze swoim poprzednikiem Silvio Berlusconiem

pożyczają na procent z prywatnych banków pieniądze, które mogłyby pożyczać bez procentu ze swoich własnych banków centralnych. W 2007 r. rządy europejskie były na tyle głupie, żeby włączyć ten zakaz (nieużywania Europejskiego Banku Centralnego do finansowania rządów) do artykułu 123 konstytucji europejskiej – Traktatu Lizbońskiego. Banki komercyjne mogą jednak pożyczać z EBC na 1,25%, a potem pożyczać te pieniądze rządowi na 5 czy 6% lub nawet więcej...

Logicznym i jedynym rozwiązaniem dla narodów jest przywrócenie ich suwerennego prawa emisji swoich własnych pieniędzy, bez długu, przez utworzenie realnego, dokładnego systemu księ-

gowości, prawdziwie odzwierciedlającego fizyczną rzeczywistość, jak to wielokrotnie wyjaśnialiśmy w innych artykułach MICHAELA.

Oddając prywatnym przedsiębiorstwom (bankom komercyjnym) władzę tworzenia pieniędzy narodowych, państwo stało się, według słów papieża Piusa XI z encykliki *Quadragesimo anno*, „sługą władzy pieniądza”, zamiast być sługą dobra wspólnego: „Państwo stało się niewolnikiem wydanym na łup ludzkich żądz i namiętności, gdy wolne od wszelkiej stronniczości i oddane jedynie dobru ogółu i sprawiedliwości, na wysokim wino zasiadać tronie jako władca i najwyższy rozjemca”.

Alain Pilote

Dwumiesięcznik MICHAEL jest niezależny od jakichkolwiek partii politycznych, korporacji, instytucji, organizacji czy osób, jest pismem patriotów katolickich pracujących dla Królestwa Chrystusa i Maryi w duszach rodzin i narodów. Nie zamieszcza żadnych reklam i rozprowadzany jest wyłącznie w formie prenumeraty. Koszt prenumeraty pokrywa tylko koszty druku i przesyłki. Ukazuje się w wersjach językowych: polskiej, angielskiej, francuskiej, hiszpańskiej.

www.michael.org.pl
redakcja@michael.org.pl

Prenumerata w Kanadzie i USA

Prenumerata na 2 lata \$10, na 4 lata \$20. Czeki personalne lub cheki bankowe należy wystawić na „Michael Journal” i przesłać na poniższy adresy:

Canada: Redakcja MICHAEL Journal
1101 Principale St., Rougemont QC, J0L 1M0
Tel.: (450) 469-2209; (514) 856-5714
Tel.: (416) 452-6639 -po polsku

USA: Dwumiesięcznik MICHAEL
P.O. Box 86, South Deerfield, MA 01373
Tel./Fax: (888) 858-2163

Subskrypcja w Polsce i Europie

Subskrypcja na 1 rok 20 zł / 9 euro / \$7, na 2 lata 40 zł / 18 euro / \$14. Można opłacać przekazem pocztowym, lub czekiem który należy przesłać na adres:

Dwumiesięcznik MICHAEL
ul. Traugutta 107/5, 50-419 Wrocław – Polska
Tel.: (71) 343-6750

lub bezpośrednio na nasze konto bankowe, posługując się przekazem bankowym:

Fundacja Pielgrzymów św. Michała
XVII O/Bank Zachodni WBK S.A.
09 1090 2529 0000 0006 3400 0467

Prenumerata w Australii i NZ

Prenumerata drogą morską: 1 rok - A\$ 16, 2 lata - A\$ 32; drogą lotniczą: 1 rok - A\$ 32, 2 lata - A\$ 64. Czeki personalne lub cheki bankowe należy wystawić na: Renata Stirrat i przesłać na adres:

MICHAEL Journal c/o Renata Stirrat
32 Dundee Ave, Holden Hill, SA 5088
Tel.: (08) 8261-0729

„Prenumerata-prezent”

Zamawiając prenumeratę jako prezent dla kogoś, czynisz wspaniałomyślny gest i niespodziankę. Przyczyniasz się także do pogłębienia świadomości indywidualnej, rodzinnej i narodowej! Im więcej ludzi przeczyta nasze artykuły, tym więcej pozna prawdę. Na blankiecie lub zwykłej kartce papieru należy podać imię, nazwisko i adres osoby, która ma otrzymać nasze pismo.

Poprzednie wydania MICHAELA

Istnieje możliwość nabycia poprzednich numerów MICHAELA w różnych językach. Cena każdego pojedynczego egzemplarza wynosi \$3 / 5 zł, lub roczników: 1999-2002, 2003-2005, 2006-2008, 2009-2010 (format 30 cm x 42 cm), solidnie zszyte i pięknie oprawione zieloną dermą w cenie \$50 / 110 zł (koszt przesyłki wliczony).

Bezpłatne wydania MICHAELA

Ci, którzy chcieliby otrzymać dowolną ilość bezpłatnych wydań MICHAELA, aby rozprowadzić je w swoim otoczeniu, proszeni są o skontaktowanie się z naszymi biurami. Wydania te są bezpłatne, ale dotacje na pokrycie kosztów druku i wysyłki są mile widziane.

Komisja Trójstronna

Istnieją trzy główne strefy ekonomiczne na świecie: Europa, Ameryka Północna i Daleki Wschód (Japonia, Korea Południowa, Tajwan itd.). Jeśli pod pretekstem połączenia sił zdolnych sprostać konkurencji ekonomicznej dwóch innych regionów gospodarczych, państwa członkowskie każdego z tych trzech regionów postanowią połączyć się w jedno państwo, tworząc trzy superpaństwa, wtedy jeden rząd światowy zostanie prawie osiągnięty.

David Rockefeller

Jest to dokładnie to, co ma miejsce dzisiaj i jest propagowane przez Komisję Trójstronną założoną w lipcu 1973 r. przez Davida Rockefellera, szefa nowojorskiego Chase Manhattan Bank. Oficjalnym celem Komisji Trójstronnej jest „harmonizacja politycznych, ekonomicznych, społecznych i kulturalnych relacji między trzema głównymi regionami ekonomicznymi na świecie (stąd nazwa ‘Trójstronna’)

* * *

„Komisja Trójstronna ma być wehikułem dla międzynarodowej konsolidacji bankowości komercyjnej i interesów poprzez wykorzystanie kontroli politycznej rządu USA. Komisja Trójstronna podejmuje umiejętne, skoordynowane wysiłki, aby przejąć kontrolę i konsolidację czterech ośrodków władzy: politycznej, monetarnej, intelektualnej i kościelnej. Komisja Trójstronna zamierza stworzyć światową potęgę gospodarczą, większą od politycznych rządów państw narodowych. Komisja, składająca się z menedżerów i twórców systemu, będzie rządzić w przyszłości.”

Senator USA Barry Goldwater
w swojej książce z 1964 r. „Bez przeprosin”